

л Дѣян. 20; 18
и друг. Рим.
1; 14.
м 1 Кор. 8; 15.
9; 22.
н Гл. 12; 5, 9,
10.
о Рим. 1; 9, 9;
1. Гл. 1; 25.
Гал. 1; 20.
1 Сол. 2; 5.
п Рим 9; 5.
р Дѣян. 9; 24,
25.

не всякой день, и ягрыжа-та за всички-тѣ
церквы. "Кой изнемощева, та не изнемо- 29
щевамъ и азъ? Кой ся соблазнява и ся не
распалямъ азъ? Ако трѣба да ся хвалѣжъ, 30
"ще ся похвалѣжъ съ това което принадле-
жи на помощь-тѣ ми. "Богъ и Отець на Го- 31
спода нашего Исуса Христа, "който е бла-
гословенъ въ вѣкы, знае че не лъжъ. "Въ 32
Дамаскъ областный-тѣ управитель на Царя
Аретъ зѣ подъ стражъ градъ-тѣ Дамаскъ,
каго искаше да мя улови; И прѣзъ прозо- 33
рецъ по стѣнѣ-тѣ мя спуснахъ съ кошъ,
та избѣгнахъ отъ рѣцѣ-тѣ му.

ГЛАВА 12.

а Рим. 16; 7.
Гл. 5; 17.
Гал. 1; 22.
б Дѣян. 22; 17.
в Лук. 25; 45.
г Гл. 11; 50.
д Гл. 10; 8.
11; 16.
е Іез. 28; 21.
Гал. 4; 15,
14.
жс Іов. 2; 7.
Лук. 15; 16.
з Втор. 5; 25
до 27. Мат.
26; 44.

Истинъ не ми е за ползъ да ся хвалѣжъ, 1
защото ще дойдъ до видѣнія и откровенія
отъ Господа. Знажъ "въ Христа одного че- 2
ловѣка, койго прѣди четринадесетъ годи-
ны, (въ тѣло-то ли, не знажъ; вѣнъ отъ тѣ-
ло-то ли, не знажъ; Богъ знае;) "вѣсхы- 3
тень бы до трето-то пебе. И такъвъ единъ
человѣкъ знажъ, (въ тѣло ли, вѣнъ отъ тѣ- 4
ло ли, не знажъ; Богъ знае;) Че бѣ вѣс-
хытень "въ рай, и чу словеса неизреченны,
кито не е простено человеку да гы го- 5
вори. Съ такъвъ человекъ ще ся похвалѣжъ,
а "съ мене си не ще да ся похвалѣжъ, о- 6
свѣнъ съ немощи-тѣ си. Защото "ако пои-
скамъ да ся похвалѣжъ, безуменъ не ще бѣ- 7
дъ; понеже ще рекъ истинъ; по свѣнѣхъ ся
да не бы помислилъ нѣкой за мене повече
отъ каквото мя види, или чуе отъ мене. 8
И за да ся не прѣвзносямъ за прѣмногो-
го откровенія. даде ми ся "етьриъ въ плѣтѣ- 9
тѣ ми "ангелъ Сатанинъ да мя мѣчи, за да
ся не прѣвзносямъ. "За това нѣщо три